

UDDELERNES OG HØJSKOLELÆRERNES
ARBEJDSLØSHEDSKASSE

Markvangen 3
8260 Viby J.

Den 23. februar 1979

Til Arbejdsminister Svend Auken

Arbejdsministeriet

Laksegade 19

1063 København K.

og

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg

I fortsættelse af vort brev til arbejdsministeren af 2. februar 1979 (hvoraf kopi vedhæftes), skal vi på baggrund af den førte debat om lovforslag nr. L 150, lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m. v., gøre opmærksom på følgende:

Vi forstår på debatten både i og udenfor Folketinget, at begrundelserne for forslaget i § 32, nr. 2, om at ændre statsanerkendte A-kassers mindste medlemstal fra 1.000 til 5.000 bl. a. er følgende:

- Små A-kasser skulle ikke på tilfredsstillende vis kunne magte administrationen af efterlønsordningen.
- Små A-kasser skulle ikke effektivt nok kunne klare det statistiske arbejde, som pålægges dem.
- Små A-kasser skulle have problemer med at klare parallel-arbejdsanvisningen.

Som en lille A-kasse med ca. 1.400 medlemmer skal vi oplyse, at vi på *intet* af de nævnte områder har haft eller har problemer med at klare opgaverne og tilpasse os den løbende udvikling, herunder udvidelsen af A-kasse-arbejdet.

Til diskussionen om, at en A-kasse med 5.000 medlemmer skulle have bedre muligheder end en mindre kasse for overalt i landet at være i nær kontakt med sine medlemmer, må vi udtrykke forbavselse. For os at se vil en landsdækning *kun* kunne klares gennem samling af alle kasser i én statslig A-kasse.

Til gengæld vil så den faglige kontakt og samhørigheden medlemmer imellem gå tabt.

Som en lille A-kasse har vi de bedste muligheder for nær kontakt med vore medlemmer. Vi kender dem nemlig. Og de kender os. Vi er aldrig længere væk end den nærmeste telefon, ligesom vi forstår at benytte postvæsenet.

Arbejdsministeren har nævnt, at »lønmodtagerorganisationerne« og Dansk Arbejdsgiverforening ønsker en endnu højere grænse end 5.000 medlemmer. Må vi nævne, at en trediedel af A-kasserne, bl. a. vor, ikke står bag sådanne henvendelser til ministeren. Dansk Arbejdsgiverforening er vist heller ikke synonym med alle, der beskæftiger medarbejdere. Der kan altså ikke generaliseres. Iøvrigt vil enhver A-kasse, der *måtte* køre fast i administrationen, til enhver tid jo frivilligt kunne søge sammen med en større A-kasse.

Ministeren har nævnt, at »Man må vel nok erkende, at det er en uheldig tendens, der er i øjeblikket til, at hver gang man lige netop kommer op på 1.000 medlemmer, så opretter man en ny arbejdsløshedskasse med det resultat, at hele feltet bliver totalt uoverskueligt.« Hvorfor er det en uheldig tendens? Har nogen lille A-kasse vist sig ude af stand til at opfylde lovens krav og give sine medlemmer deres rettigheder? Og *hvor* mange små A-kasser er der i virkeligheden blevet oprettet f. eks. i de seneste fem år? Kan man dog tale om uoverskuelighed?